

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 3 marca 2021 r. – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice / VB, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București -Serviciul Soluționare Contestații 1

(Sprawa C-146/21)

(2021/C 228/24)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

Druga strona postępowania: VB, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București -Serviciul Soluționare Contestații 1

Pytania prejudycjalne

Czy w okolicznościach takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym dyrektywa 2006/112/WE⁽¹⁾ i zasada neutralności stoją na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego lub praktyce podatkowej, zgodnie z którymi do podmiotu podlegającego kontroli, zarejestrowanego jako podatnik VAT po takiej kontroli, nie ma zastosowania system odwrotnego obciążenia (procedury uproszczone) – obowiązkowy w przypadku sprzedaży drewna na pniu – z tej przyczyny, że podmiot kontrolowany ani nie wystąpił o rejestrację jako podatnik VAT, ani takiej rejestracji nie uzyskał przed dokonaniem transakcji lub przed datą, w której przekroczył maksymalny próg?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006 L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 11 marca 2021 r. – GM / Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság i in.

(Sprawa C-159/21)

(2021/C 228/25)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GM

Strona przeciwna: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság i in.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 1 lit. d) i ust. 2, art. 23 ust. 1 lit. b) oraz art. 45 ust. 1 i 3-5 dyrektywy w sprawie procedur azylowych⁽¹⁾ należy interpretować – w świetle art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zwanej dalej „kartą praw podstawowych” – w ten sposób, że wymagają one, aby w sytuacji zaistnienia wyjątku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 dyrektywy, dotyczącego względów bezpieczeństwa narodowego, organ państwa członkowskiego, który wydał decyzję w przedmiocie ochrony międzynarodowej o odmowie lub cofnięciu statusu w oparciu o względy bezpieczeństwa narodowego oraz wyspecjalizowany organ, który nadał klauzulę tajności muszą zapewnić, aby w każdym przypadku zagwarantowano wnioskodawcy, uchodźcy, cudzoziemcowi objętemu ochroną uzupełniającą lub jego pełnomocnikowi prawo dostępu do, co najmniej, istoty poufnych lub niejawnych informacji lub danych, do których odwołuje się decyzja wydana na tej podstawie oraz do wykorzystywania tych informacji lub danych w postępowaniu toczącym się w przedmiocie wspomnianej decyzji, w przypadku gdy właściwy organ podnosi, że udostępnienie informacji byłoby sprzeczne ze względami bezpieczeństwa narodowego?

- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, co dokładnie należy rozumieć pod pojęciem „istoty” poufnych zarzutów, do których odwołuje się decyzja, przy zastosowaniu art. 23 ust. 1 lit. b) dyrektywy w sprawie procedur azylowych w świetle artykułów 41 i 47 karty praw podstawowych?
- 3) Czy art. 14 ust. 4 lit. a) i art. 17 ust. 1 lit. d) dyrektywy w sprawie kwalifikowania do azylu ⁽²⁾ oraz art. 45 ust. 1 lit. a) i ust. 3-4 i motyw 49 dyrektywy w sprawie procedur azylowych należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym cofnięcie statusu uchodźcy lub statusu cudzoziemca objętego ochroną uzupełniającą lub wykluczenie możliwości jego uzyskania następuje na podstawie decyzji pozbawionej uzasadnienia, która jest oparta wyłącznie na automatycznym odwołaniu do wiążącej i bezwzględnie obowiązującej opinii organu wyspecjalizowanego, która sama również jest pozbawiona uzasadnienia, stwierdzającej, że ma miejsce zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego?
- 4) Czy motywy 20 i 34 oraz art. 4, art. 10 ust. 2 i ust. 3 lit. d) dyrektywy w sprawie procedur azylowych, a także art. 14 [ust.] 4 lit. a) i art. 17 [ust.] 1 lit. d) dyrektywy w sprawie kwalifikowania do azylu należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym wyspecjalizowany organ przeprowadza analizę podstawy wykluczenia i wydaje decyzję merytoryczną w postępowaniu, które nie jest zgodne z przepisami materialnymi i proceduralnymi zawartymi w dyrektywie w sprawie procedur azylowych i dyrektywie w sprawie kwalifikowania do azylu?
- 5) Czy art. 17 ust. 1 lit. b) dyrektywy w sprawie kwalifikowania do azylu należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie dokonaniu wykluczenia w oparciu o okoliczność lub przestępstwo, które były już znane przed wydaniem wyroku lub decyzji ostatecznej przyznającej status uchodźcy, lecz nie zostały one uznane za podstawę wykluczenia, ani w odniesieniu do przyznania statusu uchodźcy, ani w odniesieniu do objęcia ochroną uzupełniającą?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).

⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. 2011, L 337, s. 9).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja)
w dniu 16 marca 2021 r. – Procureur général près la cour d’appel d’Angers / KL**

(Sprawa C-168/21)

(2021/C 228/26)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Procureur général près la cour d’appel d’Angers

Druga strona postępowania: KL

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 4 i art. 4 ust. 1 decyzji ramowej 2002/584 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przesłanka podwójnej karalności jest spełniona w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, w której wniosek o przekazanie dotyczy czynów, które w państwie wydającym nakaz są kwalifikowane jako niszczenie mienia i szabrownictwo, których istotą jest niszczenie mienia i pładrowanie stanowiące zagrożenie dla porządku publicznego, podczas gdy w państwie wykonującym nakaz odpowiedzialności karalnej podlega kradzież połączona z niszczeniem mienia oraz niszczenie lub uszkodzenie mienia, lecz nie występuje znamień zagrożenia porządku publicznego?